

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/345 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2017. november 14.)****a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az intézmények vagy szervezetek eszközei és kötelezettségei értékének megállapítására szolgáló módszertannal kapcsolatos kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 36. cikke (15) bekezdésére,

mivel:

- (1) A szanálási forgatókönyvben fontos megkülönböztetni egyrészt az azt megállapító kezdeti értékelést, hogy a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó feltételek vagy a szanálási feltétel teljesülnek-e, másrészt a későbbi értékelést, amely az egy vagy több szanálási eszköz alkalmazására vonatkozó döntés alapjául szolgál. A kezdeti értékelés kapcsán helyénvaló biztosítani, hogy a szanálási vagy a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek teljesülésének megállapításakor a szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése méltányos és reális legyen. A szanálási intézkedésekre vonatkozó döntést megalapozó későbbi értékelés tekintetében fontos biztosítani, hogy a szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése, amely meghatározza a szanálási intézkedés megválasztását és az életképtelenség bekövetkezésekor a tőkeinstrumentumok potenciális leírásának vagy átalakításának mértékét, méltányos, prudens és reális feltételezéseken alapuljon.
- (2) Annak biztosítása érdekében, hogy az említett értékelés méltányos, prudens és reális legyen, fontos, hogy az értékelés bármely szanálási intézkedést megelőzően vagy az életképtelenség bekövetkezésekor a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően felbecsülje az események hatását, valamint a szanálási hatóság egyéb lehetséges intézkedéseinek hatását.
- (3) Az értékelőnek hozzá kell férnie minden releváns információ- és szakértői forráshoz, például az intézmény belső nyilvántartásaihoz, rendszereihez és modelljeihez. A szanálási hatóságnak a 2014/59/EU irányelv 15. cikke szerinti szanálhatósági értékelés részeként fel kell mérnie, hogy a belső kapacitások és rendszerek mennyiben képesek segítséget nyújtani a szanálási értékelésekben. Az értékelő számára emellett lehetővé kell tenni, hogy szaktanácsadásra vagy szakvéleményre vonatkozó megállapodásokat kössön. A szaktanácsadás vagy szakvélemény rendelkezésre állása lényeges lehet például a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (8) bekezdése szerinti, az elbánásbeli különbségre vonatkozó becslés elkészítéséhez. A szanálási hatóságnak ezért meg kell győződnie arról, hogy az értékelő hozzáfér a szervezettel szembeni összes követelés azon listájához, amely a követeléseket – köztük a függő követeléseket – a rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti jogaik és rangjuk alapján sorolja be, vagy az ilyen lista összeállításához szükséges megfelelő jogi szakértelemhez.
- (4) Annak megállapítását, hogy egy szervezet fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság hajthatja végre a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelően. Annak megállapítása céljából, hogy egy intézmény fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie az e rendelet II. fejezetében előírt értékelést, amennyiben már rendelkezésre áll, és figyelembe kell vennie az Európai Bankhatóság (EBH) által a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (6) bekezdése alapján kibocsátott iránymutatást, amelynek célja az említett szanálási feltétel megállapításával kapcsolatos gyakorlatok konvergenciájának előmozdítása.
- (5) Az illetékes vagy a szanálási hatóság általi azon megállapítás alapjául szolgáló értékeléseknek, hogy a szanálásra vagy a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek teljesülnek-e, összhangban kell lenniük az alkalmazandó számviteli és prudenciális szabályozási kerettel. Az értékelőnek azonban képesnek kell lennie arra, hogy eltérjen a szervezet vezetősége által a pénzügyi kimutatások készítéséhez alapul vett feltételezésektől, amennyiben az ilyen eltérés összhangban van az alkalmazandó számviteli és prudenciális szabályozási

⁽¹⁾ HL L 173., 2014.6.12., 190. o.

kerettel. Az említett feltételezésektől való eltérés esetén az értékelést az elérhető legjobb információkkal kell alátámasztani, és az értékelésnek összhangban kell lennie a meglévő felügyeleti iránymutatással vagy a számviteli standardok más általánosan elismert értelmezési forrásaival, hogy méltányos és reális képet adjon a szervezet pénzügyi helyzetéről.

- (6) Indokolt azt biztosító szabályokkal rendelkezni, hogy a szanalási intézkedések megválasztását és kialakítását, illetve az életképtelenség bekövetkezésekor a tőkeinstrumentumok leírásának vagy átalakításának mértékét megalapozó értékelések méltányosak, prudens és reálisak legyenek, annak érdekében, hogy minden veszteség teljeskörűen elismerésre kerüljön a szanalási eszközök alkalmazásának vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásának pillanatában. A legalkalmasabb értékelési alapot (a tartási érték vagy az elidegenítési érték) a szanalási hatóság által mérlegelt konkrét szanalási intézkedésekre tekintettel kell kiválasztani.
- (7) Indokolt, hogy a szanalási intézkedések megválasztását és kialakítását, illetve az életképtelenség bekövetkezésekor a tőkeinstrumentumok leírásának vagy átalakításának mértékét megalapozó értékelések a gazdasági értéket, és ne a könyv szerinti értéket mérjék fel. Az ilyen értékeléseknek a szervezet által észszerűen várható cash flow-k jelenértékét kell figyelembe venniük, még akkor is, ha ehhez el kell térni a számviteli vagy prudenciális értékelési keretektől.
- (8) A szanalási intézkedések megválasztását és kialakítását megalapozó értékeléseknek tükrözniük kell, hogy a cash flow-k az eszközök folytatódó tartásából is eredhetnek, de figyelembe kell venniük a szanalásnak a jövőbeli cash flow-kra gyakorolt potenciális hatásait, valamint a nemteljesítési arányok és a veszteségek súlyossága tekintetében méltányos, prudens és reális feltételezéseket. A részvények átalakítás utáni tőkeértékének meghatározása céljából továbbá az értékelőnek képesnek kell lennie a franchise-értékre vonatkozó észszerű várakozásokat figyelembe venni.
- (9) Abban az esetben, ha a szervezet nem képes tartani az eszközöket, vagy azok elidegenítése a szanalási célok eléréséhez szükségesnek vagy helyénvalónak minősül, az értékelésnek tükröznie kell, hogy a szóban forgó cash flow-k egy meghatározott elidegenítési időszak során az eszközök, kötelezettségek vagy üzletágak elidegenítéséből eredhetnek.
- (10) Az elidegenítési értéket általánosságban azzal a megfigyelhető piaci árral egyenlőnek kell értelmezni, amelyet egy adott eszköz vagy eszközcsoport piacán el lehet érni, és tükrözhet egy az átruházott eszközök összegére tekintettel megfelelő mennyiségi árengedményt. Az értékelőnek azonban adott esetben – a szanalási program alapján meghozandó intézkedésekre tekintettel – képesnek kell lennie arra, hogy az elidegenítési értéket egy „gyorsasági” árengedménynek az említett megfigyelhető piaci árra való alkalmazásával határozza meg. Ha az eszközöknek nincs likvid piacuk, az elidegenítési értéket az olyan piacok megfigyelhető áaira való hivatkozással kell meghatározni, amelyeken hasonló eszközökkel kereskednek, vagy adott esetben illikviditási engedményt tükröző megfigyelhető piaci paramétereket használó modellszámításokra való hivatkozással. Ha a vagyonerőltetés eszköze vagy az áthidaló intézményi mechanizmus alkalmazása előirányzott, az elidegenítési érték meghatározása során figyelembe vehetők a franchise-értékre vonatkozó észszerű várakozások.
- (11) Annak érdekében, hogy biztosított legyen az összhang egyfelől a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (8) bekezdése által előírt, az azon elbírásra vonatkozó becslés számítása között, amelyben a részvényesek és az egyes hitelezői osztályok várhatóan részesültek volna, ha az intézmény vagy szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében került volna felszámolásra, és másfelől az említett irányelv 74. cikke szerinti szanalást követő értékelés között, fontos, hogy az értékelő indokolt esetben az adott értékelésre vonatkozóan meghatározott kritériumokat alkalmazza.
- (12) A 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (9) bekezdése szerinti, a megfelelő szanalási intézkedés meghozatalára vonatkozó döntés alapjául szolgáló ideiglenes értékelésnek meg kell határoznia a további veszteségeket várhatóan fedező puffer összegét. Ennek a puffernek az említett további veszteségek méltányos, prudens és reális értékelésén kell alapulnia. A puffer kiszámítását alátámasztó döntéseket és feltételezéseket megfelelő magyarázattal és indoklással kell ellátni az értékelési jelentésben.
- (13) A 2014/59/EU irányelv 36. cikke (15) bekezdésének a) és c) pontjában említett értékelés esetében az értékelőnek magyarázattal és indoklással kell ellátnia a fő feltételezéseket, bizonytalanságokat, valamint az értékelésnek az ilyen feltételezésekkel és bizonytalanságokkal szembeni érzékenységet. Az értékelés során használt feltételezések és a számviteli vagy szabályozási információk alapjául szolgáló feltételezések közötti jelentős különbségeket – amennyiben az értékelő ismeri azokat – bele kell foglalni az értékelési jelentésbe. Az értékelőnek ebben a jelentésben rögzítenie kell minden további olyan kapcsolódó információt is, amely az értékelő véleménye szerint segítené a szanalási hatóságot.

- (14) Az ebben a rendeletben megállapított kritériumokat kizárólag a 2014/59/EU irányelv 36. cikke szerinti értékelések elvégzése céljából kell meghatározni. Nem helyettesíthetik vagy módosíthatják a számviteli elveket és standardokat, sem a prudenciális szabályozási keretet, amelyek a szanalástól eltérő összefüggésben alkalmazandók a szervezetekre. Lehetővé kell tenni azonban az értékelésből származó információk arra való felhasználását, hogy azonosítani lehessen számviteli standardok vagy a prudenciális szabályozási keret szervezet általi potenciális helytelen alkalmazását, vagy meg lehessen állapítani a szervezet számviteli politikájának, vagy az eszközök és kötelezettségek értékelését befolyásoló feltételezéseknek vagy döntéseknek a változásait. Ezeket a körülményeket például figyelembe kell venni a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (6) bekezdése szerinti naprakész mérleg elkészítésénél. Az értékelőnek ebből a célból megfelelően el kell magyaráznia a meglévő és a naprakész mérleg közötti különbségeket.
- (15) E rendelet alapját az EBH által a Bizottságnak benyújtott szabályozástechnikai standardtervezetek képezik.
- (16) Az EBH nyilvános konzultációt folytatott az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetekről, elemezte az esetleges kapcsolódó költségeket és hasznot, továbbá kikérte az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 37. cikkével összhangban létrehozott banki érdekképviselői csoport véleményét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „értékelés”: valamely szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek egy értékelő által végzett értékelése a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (1) bekezdése szerint, vagy a szanalási hatóság vagy az értékelő által végzett ideiglenes értékelés, esettől függően az említett irányelv 36. cikkének (2), illetve (9) bekezdése szerint;
- b) „értékelő”: az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ 38. cikke szerinti független értékelő, vagy a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (2) és (9) bekezdése szerinti ideiglenes értékelés végzésekor a szanalási hatóság;
- c) „szervezet”: a 2014/59/EU irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet;
- d) „valós érték”: az az ár, amelyet az értékelés napján piaci szereplők közötti rendes ügylet során egy eszköz értékesítéséért kaptak vagy a kötelezettség átruházásáért fizettek volna, a vonatkozó számviteli keret meghatározása szerint;
- e) „tartási érték”: az adott eszközök és kötelezettségek megtartásából a szervezet által méltányos, prudens és reális feltételezések szerint ésszerűen várható cash flow-k megfelelő rátával diszkontált jelenértéke, figyelembe véve az ügyfelek vagy partnerek viselkedését befolyásoló tényezőket vagy a szanalással összefüggő egyéb értékelési paramétereket;
- f) „elidegenítési érték”: a 12. cikk (5) bekezdésében említett értékelési alap;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 23.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyreállítási tervek, szanalási tervek és csoportszintű szanalási tervek tartalmát, az illetékes hatóság által a helyreállítási tervek és csoportszintű helyreállítási tervek tekintetében értékelendő minimumkövetelményeket, a csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételeit, a független értékelőkre vonatkozó követelményeket, a leírási és átalakítási hatáskörök szerződéses elismerését, az értesítési követelmények és a felfüggesztésre vonatkozó közlemény eljárásait és tartalmát, valamint a szanalási kollégiumok operatív működését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 184., 2016.7.8., 1. o.).

- g) „franchise-érték”: az eszközök és kötelezettségek vagy üzletágak fenntartásából és megújításából észszerűen várhatóan eredő cash flow-k nettó jelenértéke, amely magában foglalja adott esetben az üzleti lehetőségek hatását, beleértve a különböző szanalási intézkedésekből eredőket, amelyeket az értékelő értékel. A franchise-érték magasabb vagy alacsonyabb lehet az értékelés napján fennálló eszközök és kötelezettségek szerződéses feltételeiből eredő értéknél;
- h) „tőkeérték”: átruházott vagy kibocsátott részvényekre vonatkozó becsült piaci ár, amely általánosan elfogadott értékelési módszertanok alkalmazásából ered. Az eszközök vagy üzletágak jellegétől függően a tőkeérték magában foglalhatja a franchise-értéket;
- i) „értékelési alap”: azon pénzüsszegek meghatározására szolgáló megközelítés, amelyeken az értékelő bemutatja az eszközöket vagy kötelezettségeket;
- j) „szanalási dátum”: az a dátum, amelyen a 2014/59/EU irányelv 82. cikke szerint elfogadják a valamely szervezet szanalására vonatkozó határozatot.

2. cikk

Általános kritériumok

- (1) A értékelés elvégzése során az értékelőnek figyelembe kell vennie azokat a körülményeket, amelyek befolyásolják a szervezet eszközeiből és kötelezettségeiből eredő várható cash flow-kat és a szervezet eszközeire és kötelezettségeire alkalmazandó diszkontrátákat, és törekednie kell arra, hogy a szervezetet érintő lehetőségek és kockázatok összefüggésében valóságúen tükrözze a szervezet pénzügyi helyzetét.
 - (2) Az értékelőnek közzé kell tennie és indokolnia kell az értékelésben használt fő feltételezéseket. A szervezet vezetősége által a pénzügyi kimutatások elkészítéséhez és a szervezet szabályozói tőkéjének és tőkekövetelményeinek kiszámításához használt feltételezésektől az értékelés során való jelentős eltérést az elérhető legjobb információkkal kell alátámasztani.
 - (3) Az értékelőnek egy adott eszköz, kötelezettség vagy ezek kombinációja értékének a legjobb pontbecslését kell megadnia. Ahol indokolt, az értékelés eredményeit értéktartományok formájában is meg kell adni.
 - (4) Az ebben a rendeletben egy szervezet egyes eszközeinek és kötelezettségeinek értékelésére vonatkozóan meghatározott kritériumokat a körülményektől függően az eszközök vagy kombinált eszközök és kötelezettségek portfólióinak vagy csoportjainak, üzletágaknak, vagy az egészében figyelembe vett szervezetnek az értékelésére is alkalmazni kell.
 - (5) Az értékelésnek a hitelezőket az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerint a kielégítési sorrendben elfoglalt helyük alapján kategóriákba kell sorolnia, és a következő becsléseket kell feltüntetnie:
 - a) az egyes kategóriák követeléseinek értéke az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerint, és amennyiben releváns és megvalósítható, a kérelmezőkre ruházott szerződéses jogok szerint;
 - b) azon bevételek, amelyeket az egyes kategóriák akkor kapnának, ha a szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében került volna felszámolásra.
- Az első albekezdés a) és b) pontja szerinti becslések kiszámításakor az értékelő alkalmazhatja adott esetben az (EU) 2018/344 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 4. cikkében meghatározott kritériumokat.
- (6) Ha indokolt és megvalósítható, figyelembe véve az értékelés ütemezését és hitelességét, a szanalási hatóság több értékelést kérhet. Ebben az esetben a szanalási hatóságnak meg kell állapítania az annak meghatározására szolgáló kritériumokat, hogy ezeket az értékeléseket hogyan kell a 2014/59/EU irányelv 36. cikkében meghatározott célokra felhasználni.

3. cikk

Az értékelés napja

Az értékelés napja a következő dátumok egyike:

- a) a szanalási hatóság a szervezet szanalás alá vonásáról vagy a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásáról szóló határozatának várható időpontja előtti lehető legközelebbi dátumként az értékelő által meghatározott referencia-időpont;

- b) a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (10) bekezdése által előírt utólagos végleges értékelés elvégzése esetén a szanálási dátum;
- c) a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségekhez kapcsolódóan az (EU) 2016/1401 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke szerint meghatározott időpont.

4. cikk

Információforrások

Az értékelés alapjául az értékelés napján helytálló bármely olyan információ szolgál, amelyet az értékelő lényegesnek ítél. A szervezetnek az értékelés napjához lehető legközelebb végződő időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatásai, a kapcsolódó könyvvizsgálói jelentések és szabályozói jelentések mellett az ilyen lényeges információk kiterjedhetnek a következőkre:

- a) a szervezet által az értékelés napjához lehető legközelebb készített naprakész pénzügyi kimutatások és szabályozói jelentések;
- b) a szervezet által a pénzügyi kimutatások és a szabályozói jelentések elkészítéséhez használt fő módszerek, feltételezések és döntések magyarázata;
- c) a szervezet nyilvántartásaiban szereplő adatok;
- d) releváns piaci adatok;
- e) az értékelő által a vezetőséggel és a könyvvizsgálókkal folytatott megbeszélésekből levont következtetések;
- f) ha rendelkezésre áll, a szervezet pénzügyi állapotára vonatkozó felügyeleti értékelés, beleértve a 2014/59/EU irányelv 27. cikke (1) bekezdésének h) pontja szerint megszerzett információt;
- g) az eszközminőség egész ágazatra kiterjedő értékelése, ha releváns a szervezet eszközei tekintetében, valamint a stresszteszt eredményei;
- h) versenytársakra vonatkozó értékelések, a szervezet sajátos körülményeinek figyelembevételével céljából megfelelően kiigazítva;
- i) múltbéli információk, a már nem releváns tényezők kiiktatása és a múltbéli információt nem befolyásoló egyéb tényezők bevonása érdekében megfelelően kiigazítva; vagy
- j) tendenciaelemzések, a szervezet sajátos körülményeinek tükrözése érdekében megfelelően kiigazítva.

5. cikk

Csoporton belüli megállapodások hatása

- (1) Ha a szervezet egy csoport részét képezi, az értékelőnek figyelembe kell vennie azt a hatást, amelyet a meglévő csoporton belüli támogatási megállapodások gyakorolhatnak az eszközök és kötelezettségek értékére, ha a körülmények alapján valószínű, hogy az említett megállapodásokat érvénybe léptetik.
- (2) Az értékelőnek csak akkor kell figyelembe vennie a csoporton belüli egyéb formális vagy informális megállapodások hatását, ha a körülmények alapján valószínű, hogy az említett megállapodások a csoport nehéz pénzügyi helyzetével vagy a szanálással összefüggésben is érvényesek maradnak.
- (3) Az értékelőnek meg kell határoznia, hogy valamely csoporton belüli szervezet erőforrásai rendelkezésre állnak-e a csoporthoz tartozó más szervezetek veszteségeinek fedezésére.

6. cikk

Értékelési jelentés

Az értékelőnek értékelési jelentést kell készítenie a szanálási hatóság számára, amelynek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (9) bekezdésében előírtak kivételével az említett irányelv 36. cikke (6) bekezdésének a)-c) pontjában említett információk;
- b) a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (9) bekezdésében előírtak kivételével a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (8) bekezdésében említett információk;

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2016/1401 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. május 23.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek értékelésének módszereire és alapelveire vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 228., 2016.8.23., 7. o.).

- c) az (EU) 2016/1401 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek megfelelően elvégzett, a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek értékelése;
- d) az értékelés összefoglalása, amely magában foglalja a legjobb pontbecslésnek, az értéktartományoknak és az értékelési bizonytalanság forrásainak a magyarázatát;
- e) az értékelő által az értékelés során használt fő módszerek és feltételezések magyarázata, az, hogy az értékelés mennyire érzékeny a módszerek és feltételezések megválasztására, és ha megvalósítható, annak magyarázata, hogy az említett módszerek és feltételezések hogyan térnek el az egyéb releváns értékelésekhez használtaktól, beleértve bármely előzetes szanalási értékelést;
- f) bármely további információ, amely az értékelő véleménye szerint segítené a szanalási hatóságot vagy az illetékes hatóságot a 2014/59/EU irányelv 36. cikke (1)–(11) bekezdésének az alkalmazásában.

II. FEJEZET

A 36. CIKK (4) BEKEZDÉSE a) PONTJÁNAK CÉLJÁRA SZOLGÁLÓ ÉRTÉKELÉSRE VONATKOZÓ KRITÉRIUMOK

7. cikk

Általános elvek

- (1) A 2014/59/EU irányelv 36. cikke (4) bekezdésének a) pontjában említett célt szolgáló értékeléseknek méltányos és reális feltételezéseken kell alapulniuk, és törekedniük kell annak biztosítására, hogy a megfelelő forgatókönyv keretében a veszteségeket teljeskörűen elismerjék. Amennyiben ilyen értékelés rendelkezésre áll, annak alapul kell szolgálnia az illetékes hatóság vagy adott esetben a szanalási hatóság számára annak megállapításához, hogy egy intézmény „fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik”, a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említettek szerint. Meglévő felügyeleti iránymutatások vagy a különböző eszköz- és kötelezettségtípusok méltányos és reális értékelését elősegítő kritériumokat meghatározó más általánosan elismert források alapján az értékelő kifogásolhatja azokat a feltételezéseket, adatokat, módszereket és döntéseket, amelyekre a szervezet a pénzügyi beszámolási kötelezettségek vagy a szabályozói tőke és a tőkekövetelmények kiszámítása céljára szolgáló értékeléseit alapozta, és azokat figyelmen kívül hagyhatja az értékelés céljából.
- (2) Az értékelőnek meg kell határoznia a legalkalmasabb értékelési módszereket, amelyek a szervezet belső modelljeire is támaszkodhatnak, ha az értékelő a szervezet kockázatkezelési keretét és a rendelkezésre álló adatok és információk minőségét figyelembe véve ezt helyénvalónak tartja.
- (3) Az értékeléseknek összhangban kell lenniük az alkalmazandó számviteli és prudenciális szabályozási kerettel.

8. cikk

Az értékelés során különös figyelmet igénylő területek

Az értékelőnek különös figyelmet kell fordítania a jelentős értékelési bizonytalansággal érintett területekre, amelyek jelentős hatással vannak a teljes értékelésre. Az ilyen területek esetében az értékelőnek legjobb pontbecslések és adott esetben értéktartományok formájában kell megadnia az értékelés eredményeit, a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározottak szerint. Az említett területek magukban foglalják a következőket:

- a) azon hitelek vagy hitelportfóliók, amelyek esetében a várható cash flow-k a partner arra való képességétől, hajlandóságától vagy ösztönzésétől függenek, hogy teljesítse kötelezettségét, ha ezen várakozások késedelmes fizetési arányokhoz, nemteljesítési valószínűségekhez, nemteljesítéskori veszteségrátákhoz vagy az instrumentumok jellemzőihez kapcsolódó feltételezéseken alapulnak, különösen, ha ezt egy hitelportfólió veszteségi mintázata is alátámasztja;
- b) visszavett eszközök, amelyek cash flow-it az eszköznek a kapcsolódó biztosítéki vagy zálogjog szervezet általi érvényesítésekor fennálló valós értéke, valamint az ilyen érték érvényesítés után várt alakulása is befolyásolja;
- c) valós értéken értékelt instrumentumok, ha a körülmények figyelembevételével ezen valós értéknek a piaci értéken történő értékelésre vagy modell alapú árazásra vonatkozó számviteli vagy prudenciális követelmények szerinti meghatározása már nem alkalmazandó vagy nem érvényes;
- d) cégérték és immateriális javak, amelyek esetében az értékvesztési teszt szubjektív döntéstől függhet, többek között az ésszerűen várható cash flow, a diszkontráták és a pénztermelő egységek köre tekintetében;
- e) jogi viták és szabályozói intézkedések, amelyek esetében a várható cash flow-kat az összeg és/vagy az időzítés tekintetében különböző fokú bizonytalanság övezheti;
- f) a nyugdíjszközöket és -kötelezettségeket magukban foglaló tételek, és a halasztott adótételek.

9. cikk

Az értékelést befolyásoló tényezők

(1) Az értékelőnek figyelembe kell vennie az azon fő feltételezéseket esetlegesen befolyásoló általános tényezőket, amelyeken a 8. cikkben említett területek eszközeinek és kötelezettségeinek értéke alapul, beleértve a következő tényezőket:

- a) a szervezetre hatással lévő gazdasági és ágazati körülmények, köztük a releváns piaci fejlemények;
- b) a szervezet üzleti modellje és stratégiájának változásai;
- c) a szervezet eszköz kiválasztási kritériumai, köztük a hitelezési politikák;
- d) valószínűsíthetően fizetési sokkokhoz vezető körülmények és gyakorlatok;
- e) a minimális tőkeszükséglet kiszámításához a kockázattal súlyozott eszközök meghatározására használt paramétereket befolyásoló körülmények;
- f) a szervezet pénzügyi struktúrájának hatása a szervezet azon képességére, hogy az eszközöket a várható tartási időszak során megtartsa, és a szervezet azon képessége, hogy előre kiszámítható cash flow-kat generáljon;
- g) általános vagy szervezet-specifikus likviditási vagy finanszírozási aggályok.

(2) Az értékelőnek egyértelműen el kell különítenie az értékelési folyamat során azonosított lényeges nem realizált nyereségeket, amennyiben ezek a nyereségek nem kerültek elismerésre az értékelés során, és az értékelési jelentésben megfelelő információkkal kell szolgálnia azon kivételes körülményekről, amelyek az említett nyereségekhez vezettek.

III. FEJEZET

A 36. CIKK (4) BEKEZDÉSÉNEK b), c), d), e), f) ÉS g) PONTJA, VALAMINT A 36. CIKK (9) BEKEZDÉSÉNEK MÁSODIK ALBEKEZDÉSE CÉLJÁT SZOLGÁLÓ ÉRTÉKELÉSRE VONATKOZÓ KRITÉRIUMOK

10. cikk

Általános elvek

(1) Az értékelőnek fel kell mérnie a szanalási hatóság összes egyéb lehetséges intézkedésének az értékelésre gyakorolt hatását, hogy megalapozza a 2014/59/EU irányelv 36. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjában említett határozatokat. Az értékelő függetlenségének sérelme nélkül, a szanalási hatóság konzultációt folytathat az értékelővel az említett hatóság által mérlegelt szanalási intézkedések körének azonosítása érdekében, beleértve a szanalási tervben, és ha attól eltér, bármely javasolt szanalási programban foglalt intézkedéseket is.

(2) A méltányos, prudens és reális értékelés biztosítása érdekében az értékelőnek adott esetben, és a szanalási hatósággal konzultálva különálló értékeléseket kell bemutatnia, amelyek kellően sokféle szanalási intézkedés hatását tükrözik.

(3) Az értékelőnek biztosítania kell, hogy a szanalási eszközök alkalmazásakor vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásakor a szervezet eszközein képződött minden veszteséget teljeskörűen elismerjenek a mérlegelt szanalási intézkedések skálája tekintetében releváns forgatókönyvek keretében.

(4) Ha az értékelésben szereplő értékek jelentős mértékben eltérnek a szervezet által a pénzügyi kimutatásokban megjelenített értékektől, az értékelőnek az említett értékelés feltételezéseit kell felhasználnia ahhoz, hogy megalapozza a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (6) bekezdése alapján előírt naprakész mérleg elkészítéséhez szükséges feltételezéseknek és számviteli politikának az alkalmazandó számviteli kerettel összhangban történő kiigazításait. A naprakész mérlegben meg nem jeleníthető, az értékelő által azonosított veszteségek tekintetében az értékelőnek meg kell adnia az összeget, ismertetnie kell a veszteségek meghatározásához alapul szolgáló indokokat, valamint a veszteségek előfordulásának valószínűségét és időtávját.

(5) Ha tőkeinstrumentumokat vagy egyéb kötelezettségeket saját tőkévé alakítanak át, az értékelésben meg kell adni az átalakított tőkeinstrumentumok birtokosai vagy egyéb hitelezők számára ellentételezésként átruházott vagy kibocsátott új részvények átalakítás utáni tőkeértékének becslését. Ez a becslés képezi a 2014/59/EU irányelv 50. cikke szerinti átalakítási ráta vagy ráták meghatározásának alapját.

11. cikk

Az értékelési alap kiválasztása

(1) A legalkalmasabb értékelési alap vagy alapok kiválasztása során az értékelőnek figyelembe kell vennie a 10. cikk (1) bekezdése alapján megvizsgálandó szanalási intézkedések körét.

(2) Az értékelőnek meg kell határoznia a szervezet által a meglévő eszközökből és kötelezettségekből a vizsgált szanalási intézkedés vagy intézkedések elfogadását követően, méltányos, prudens és reális feltételezések alapján várható, a (6) bekezdésnek megfelelően meghatározott megfelelő rátával diszkontált cash flow-kat.

(3) A cash flow-kat megfelelően aggregált szinten kell meghatározni, az egyes eszközöktől és kötelezettségektől a portfólióig vagy üzletágakig terjedően, kellő figyelemmel a kockázati profilok különbségeire.

(4) Ha a 10. cikk (1) bekezdésében említett szanalási intézkedések értelmében a vállalkozás folytatásának elve szerint továbbra is folyamatosan működő szervezetnek meg kell tartania az eszközöket és kötelezettségeket, az értékelőnek a tartási értéket kell megfelelő értékelési alapként használnia. A méltányosnak, prudensnek és reálisnak tekinthető tartási érték a piaci feltételek normalizálódását feltételezheti.

A tartási érték nem használható értékelési alapként, ha az eszközöket a 2014/59/EU irányelv 42. cikke szerint egy vagyonkezelő szervezetre vagy az említett irányelv 40. cikke szerint egy áthidaló intézményre ruházzák át, vagy ha a 2014/59/EU irányelv 38. cikke szerinti vagyonértékesítési eszközt használják.

(5) Ha a 10. cikk (1) bekezdésében említett szanalási intézkedések az eszközök értékesítését irányozzák elő, a várható cash flow-k megfelelnek a várható elidegenítési időszakra előirányzott elidegenítési értékeknek.

(6) A diszkontrátákat az értékelés alatt álló eszközökhöz vagy kötelezettséghez kapcsolódó cash flow-k ütemezésére, kockázati profilra, finanszírozási költségekre és piaci feltételekre, a mérlegelt elidegenítési stratégiára és a szervezet szanalás utáni pénzügyi helyzetére figyelemmel kell meghatározni.

12. cikk

A várható cash flow-k becsléséhez és diszkontálásához kapcsolódó sajátos tényezők

(1) A cash flow-k becslése céljából az értékelőnek saját szakmai tapasztalatait kell alkalmaznia az értékelés alatt álló eszközök vagy kötelezettségek fő jellemzőinek meghatározásakor. Az értékelőnek szintén saját szakmai tapasztalatait kell alkalmaznia annak meghatározásakor, hogy a szóban forgó eszközök vagy kötelezettségeknek a vizsgált szanalási intézkedés által előirányzott folytatása, potenciális megújítása vagy újrafinanszírozása, kifuttatása vagy elidegenítése hogyan befolyásolja az említett cash flow-kat.

(2) Ha a szanalási intézkedés azt irányozza elő, hogy a szervezet megtartsa az eszközt, fenntartsa a kötelezettséget vagy folytassa az üzletágot, az értékelő figyelembe vehet a jövőbeli cash flow-kat potenciálisan befolyásoló tényezőket, beleértve a következőket:

a) az értékelés napján érvényes feltételezések vagy várározások változásai, amelyek összhangban vannak a hosszú távú múltbeli trendekkel és az eszközök tervezett tartási idejével vagy a szervezett szanalásának tervezett időtartamával összhangban lévő észszerű időtávra vonatkoznak; vagy

b) az értékelő által megfelelőnek tekintett és ezzel a rendelettel összhangban lévő további vagy alternatív értékelési alapok vagy módszerek, többek között a részvények átalakítás utáni tőkeértékének felmérésével összefüggésben.

(3) A kifuttatni tervezett eszköz- és kötelezettségcsoportok vagy üzletágak tekintetében az értékelőnek figyelembe kell vennie az ilyen rendezés költségeit és hasznát.

(4) Ha egy szervezetet a helyzete megakadályozza egy eszköz megtartásában vagy egy üzletág folytatásában, vagy ha a szanalási hatóság az értékesítést egyéb okból szükségesnek tartja a szanalási célok eléréséhez, a várható cash flow-kat egy adott elidegenítési időszakon belül várható elidegenítési értékeknek kell megfeleltetni.

(5) Az elidegenítési értéket az értékelőnek az elidegenítési költségek nélkül és az adott garanciák várható értéke nélkül számított, a szervezet által a jelenleg uralkodó piaci feltételek mellett szabályos eszköz- vagy kötelezettségértékesítés vagy átruházás révén észszerűen várható cash flow-k alapján kell meghatározni. Az értékelő adott esetben – a szanalási program alapján meghozandó intézkedésekre tekintettel – az elidegenítési értéket meghatározhatja egy gyorsasági árengedménynek az adott értékesítés vagy átruházás esetében megfigyelhető piaci árra való alkalmazásával. A likvid piaccal nem rendelkező eszközök elidegenítési értékének meghatározása érdekében az értékelőnek olyan piacok megfigyelhető árait kell figyelembe vennie, amelyeken hasonló eszközökkel kereskednek, vagy adott esetben illikviditási engedményt tükröző megfigyelhető piaci paramétereket használó modellszámításokat.

(6) Az értékelőnek tekintettel kell lennie az elidegenítési értékekre és elidegenítési időszakokra esetlegesen hatással lévő tényezőkre, beleértve a következőket:

- a) hasonló ügyletek során megfigyelt elidegenítési értékek és elidegenítési időszakok, a szóban forgó ügyletek feleinek üzleti modellje és pénzügyi struktúrája tekintetében fennálló különbségek figyelembevétele érdekében megfelelően kiigazítva;
- b) egy adott ügyletnek a részt vevő felekre vagy piaci résztvevők egy csoportjára jellemző előnyei vagy hátrányai;
- c) egy eszköz vagy üzletág olyan konkrét tulajdonságai, amelyek csak a potenciális vásárló, vagy csak a piaci résztvevők egy csoportja számára lehetnek relevánsak;
- d) a várható értékesítésnek a szervezet franchise-értékére valószínűsíthetően gyakorolt hatása.

(7) Az üzletágak értékének a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi mechanizmus alkalmazása céljából történő felmérése során az értékelő figyelembe veheti a franchise-értékre vonatkozó észszerű várakozásokat. A franchise-értékre vonatkozó e várakozások magukban foglalják az eszközök megújításából, egy nyitott portfólió újrafinanszírozásából, vagy a szanalási intézkedések keretében az üzletág folytatásából vagy újraindításából eredő várakozásokat is.

(8) Ha az értékelő úgy véli, hogy egy eszköz vagy üzletág elidegenítésére észszerűen várhatóan nincs reális kilátás, akkor nem kell meghatározni az elidegenítési értéket, hanem a folytatásra vagy a kifizetésre vonatkozó releváns kilátások alapján meg kell becsülnie a kapcsolódó cash flow-kat. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó az eszközelkülönítési eszköz vagy a vagyonértékesítési eszköz esetében.

(9) Valamely eszközöcsoport vagy üzletág azon részei esetében, amelyek valószínűsíthetően rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kerülnek felszámolásra, az értékelő figyelembe veheti a hasonló jellegű és helyzetű eszközökkel folytatott aukciókon megfigyelhető elidegenítési értékeket és elidegenítési időszakokat. A várható cash flow-k meghatározása során figyelembe kell venni az illikviditást, az elidegenítési értékek meghatározásához a megbízható bemeneti adatok hiányát, és ebből adódóan annak szükségességét, hogy nem megfigyelhető adatokon alapuló értékelési módszerekre kell támaszkodni.

13. cikk

A további veszteségekre képzett puffer kiszámítására és bevonására szolgáló módszertan

(1) A 2014/59/EU irányelv 36. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjával összhangban végzett ideiglenes értékelések bizonytalanságának kezelése érdekében az értékelőnek az értékelésben a vonatkozó tények és körülmények figyelembevételével meg kell határozni a bizonytalan összegű és időzítésű további veszteségek összegét tükröző puffert. A bizonytalanság kettős figyelembevételének elkerülése érdekében a puffer kiszámításához alapul szolgáló feltételezéseket az értékelőnek megfelelő magyarázattal és indoklással kell ellátnia.

(2) Az értékelőnek a puffer nagyságának meghatározása céljából azonosítania kell azokat a tényezőket, amelyek a valószínűsíthetően elfogadásra kerülő szanalási intézkedések következtében befolyásolhatják a várható cash flow-kat.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az értékelő extrapolálhatja a szervezet eszközeinek egy részére vonatkozóan becsült veszteségeket a szervezet mérlegének fennmaradó részére. Ha rendelkezésre áll, a versenytársak eszközeire vonatkozóan becsült átlagos veszteségek is extrapolálhatók, figyelemmel az üzleti modell és a pénzügyi struktúra különbségei miatt szükséges kiigazításokra.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. november 14-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER
